

jiné osoby, může zakládati spoluodpovědnost osoby té dle § 5 tr. zák., odpovědnosti požadujícího okolnost ta nevyklučuje. Vyplývá to nejen z doslovu § 7 lich. zák., nýbrž zvláště také z předpisu § 24 lich. zák. o ručení majitele podniku za pokuty a peněžité tresty, uložené zřízenci, zmocněnci, zástupci neb jinému orgánu podniku.

Čís. 613.

Ten, na něhož byla podána obžaloba pro lichvu, jest nezpůsobilým, by vykonával úřad přisedícího lichevního soudu. K tomu, by zachováno bylo právo, vytýkati zmateční stížností tuto vadu, stačí, — nebyla-li při hlavním přelíčení známa, — že byla zmateční stížnost v zákonné lhůtě ohlášena a provedena.

(Rozh. ze dne 24. listopadu 1921, Kr I 68/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku lichevního soudu při krajském soudě v Mostě ze dne 27. října 1920, jímž byli obžalovaní proštěněni z obžaloby pro přečin podle § 11 čís. 4 zákona ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n., zrušil napadený rozsudek a vrátil věc soudu první stolice, by ji znovu projednal a rozhodl.

Důvody:

Zmateční stížnost státního zastupitelství jest odůvodněna z důvodu zmatečnosti čís. 1 § 281 tr. ř. Podle § 12 zákona ze dne 17. října 1919, čís. 567 sb. z. a n. koná se řízení o přečinech a zločinech před příslušným sborovým soudem první stolice, jenž rozhoduje v senátě, složeném ze soudce z povolání a čtyř přisedících. Ve smyslu § 22 cit. zákona jest k úřadu přisedících při soudech lichevních nezpůsobilým mimo jiné, kdo jest obžalován pro trestný čin, spáchaný z pohnutek zjištěných nebo jiných nečestných, až do právoplatného ukončení trestního řízení (čís. 7). Dle záznamů protokolu o hlavním přelíčení, konaném dne 27. října 1920 před lidovým soudem lichevním, zasedal v senátě, který vynesl napadený rozsudek, jako přisedící Josef K., obchodník v M. Nehledíc ani k tomu, že přisedící tento nebyl k úřadu svému jmenován oprávněným k tomu jedináč předsedou sborového soudu, jak káže druhý odstavec § 21 cit. zák., byv přibrán toliko předsedou senátu lichevního, byla proti němu v době konaného hlavního přelíčení vznesena u krajského soudu v T. obžaloba pro přečin lichvy dle § 23 čís. 4 čís. nař. ze dne 24. března 1917, čís. 131 ř. z. To vychází na jevo z trestních spisů krajského soudu v T., dle nichž byla proti Josefu K-ovi u tohoto soudu podána obžaloba dne 19. června 1920 a jemu doručena dne 6. července 1920. Lichva, pro kterou byl přisedící Josef K. dán v obžalobu, je již povahou svou trestným činem, spáchaným z pohnutek nízkých a nečestných, i zakládá podání obžaloby pro čin ten dle čís. 7 § 22 zákona čís. 567/19 nezpůsobilost K-ovu k úřadu přisedícího. V důsledku toho scházela mu požadovaná zákonem kvalifikace pro vykonávání soudcovského úřadu a nelze ho považovati ve smyslu zákona za soudce vůbec, takže lichevní soud, v němž zasedal, nebyl řádně obsazen.

Tato vada opodstatňuje dle § 281 čís. 1 tr. ř. důvod zmatečnosti. Vylučovací důvody §§ 67 a 68 tr. ř., jichž existence může dle čís. 1 § 281 tr. ř. zakládati arci též důvod zmatečnosti, nepřichází zde v úvahu, poněvadž předpokládají jinak u soudce, jimi stíženého, způsobilost pro vykonávání soudcovského úřadu, kdežto u K-a této způsobilosti vůbec nebylo. Cítované vylučovací důvody opodstatňují právě jiný důvod zmatečnosti dle čís. 1 § 281 tr. ř., než-li o jaký jde v tomto případě. V poslední větě tohoto odstavce se arci stanoví, že zmateční stížnost nelze vznésti, byla-li skutková okolnost, zakládající zmatečnost, známa stěžovateli ještě před hlavním přelíčením nebo za něho, nebyla jím však uplatňována ihned při zahájení hlavního přelíčení neb ihned, jakmile o okolnosti té zvěděl. V tomto případě tvrdí stížnost, že zástupce státního zastupitelství, účinkující při hlavním přelíčení, zvěděl o nezpůsobilosti K-ově teprve po vynesení rozsudku. Opak tvrzení tohoto prokázán není. Na námitku obžalovaných, že u státního zastupitelství v M. bylo notorickým, že Josef K. je stíhán pro předražování, dlužno odvěti, že vzhledem ku předpisu čís. 7 § 22 zákona čís. 567/19 by byla rozhodnou jen vědomost o dání Josefa K-a v obžalobu, že tato však byla naň vznesena státním zastupitelstvím v T., tedy úřadem cizím, takže již z této příčiny nelze notoričnost o zmíněném úkonu u státního zastupitelství v M. beze všeho předpokládati. Nevěděl-li však veřejný obžalobce o nezpůsobilosti K-ově před skončeným hlavním přelíčením, pak neměl zajisté možnosti, by tuto skutečnost ještě před skončením hlavního přelíčení uplatnil, a neopoměl tudíž učiniti zadost podmínce, od jejíhož splnění činí zákon odvislou přípustnost zmateční stížnosti. Legislativní důvod předpisu poslední věty čís. 1 § 281 tr. ř. dlužno pak zajisté hledati v úvaze, že nemá přijíti opravný prostředek zmateční stížnosti k dobru tomu, kdo neuplatnil známé mu vady neprodleně při hlavním přelíčení, aby ještě v řízení před prvou stolicí mohla býti odstraněna. V takovém však případě, jaký je zde, nebylo již možno napravit věc ještě v první stolici, takže k zachování si práva stížnosti pro vadu, o niž jde, stačí, když zmateční stížnost byla ve všeobecně platné zákonité lhůtě ohlášena a provedena.

Čís. 614.

Městský lesní jest úředníkem ve smyslu § 101 tr. zák.

(Rozh. ze dne 24. listopadu 1921, Kr I 632/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Chebu ze dne 18. dubna 1921, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem krádeže podle §§ 171, 174 II a) tr. zák. a přestupkem § 311 tr. zák. — mimo jiné z těchto

důvodů:

Po stránce hmotněprávního zmatečního důvodu § 281 čís. 9 lit. a) tr. ř. dovozuje stížnost, že město je vlastníkem lesů nikoli jako korporace veřejnoprávní, nýbrž jako subjekt scukromoprávní, právem soukromými, že tedy svědek Josef B. jako lesní města K. neobstarává záležitosti vlády,